

δων, ταύτα λέγει.

GERARDVS. Ταύτω] scilicet κύλικα ἑπιπιάν, participium indefinitū ab ἐπιπιών, vbi hoc poculum ebiberis. Carion dum hoc ait, simul Mercurio calicem vini meracioris porrigit. φθάνοις, non properabis, ἄπο τρέχων, pro ἄπο τρέχων recurrete ed vnde huc venisti. Satius duces hic herere, quàm illic vbi antea fuit diutius languere. Mercurius itaque, amide epoto vino, Carionem amicè interpellat, rogatque vt se in ordinem eorum, qui cum Pluto agunt, cooptet.

Σχόλια. Τὸν (αὐτῷ φίλον.) ἔτο λέγει, ἢ διότι τῶν πρὸς θεῶν καὶ ὑπὲρ ῥέτης ἡ δὲ θεῶν ὡσαύτ' ἑστὶν Χρυσύλακ. ἢ δὲ τῶν βοήθειας, ἃς ποιεῖν ἐρεῖ. εἰώθαμεν γὰρ οἱ ἀνθρώποι ὅταν εἰς ἀνάγκην ἐμπέσωμεν, εὐνοίαν πρὸς τοῦτον παραστέταται, ἀφ' οὗ ἂν ἡμῖν ἔσται ὠφέλεια. Ἀλλ' ἐπιφορα.] ὡς ἐνίαις θυσίαις λεγομένης τούτου καὶ χεῖνται αὐτῷ οὐ κατ' οὐδέτερον πληθωτικόν, ἀλλ' ἐνικῶς καὶ ἐπιπυκνόν, ὡς θεῶν πομπῆς, εἰσὼ δ' ἄρα μὲν ἀπὸ τῶν. ἀλλ' ἐπιφορα. καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον ἐπὶ πληθωτικόν, πορπαροζώωσιν. εἰ δὲ ἐπιπυκνόν, ὀξυώωσιν.

B ISETVS. Νασός] Σουΐδας. νασός ἀρσενικῶς, πλακοῦς, ἢ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. Εὐσάθιος δὲ φησι. νασός, ἄρτος ἐπιθετικῶς, ὁ πυκνός, καὶ πέπιλημένος, καὶ νασός πορση, ὀρεικῶς εἶδος ἄρτου πεπιλημένος, καὶ νασός, πλακοῦς ἔχων ἐνδον καρκεῖας, καὶ τῶν νασῶν, ἰσοσυμπιπῶν.

GERARDVS. Τί.] scil. κατὰ φίλον. Vnde coaluit inter hos amicitia? An ex aequalitate officiorum? vterque enim Deorum minister est. Vel hoc, efficit famēs, & necessitas, quæ inferiori alioqui, vtilitatis gratia cogit amicū vocare. ἔ. repetit verbum ὠφελήσαιμι, id est. iuvero, ἔ. pro τινός, & δέει Atticè pro δέη accipe, vt sic habeat lectio, ὠφελήσαιμι σε. εἰ γέ τινος δέη. Iam ὦν relationalium est, quod cauit casum antecedentis taciti ἐκείνου. Alioqui pro ὦν dictum esset κατ' ἀν. quibus. εἰ μοι. Et hic subaudiendum ὠφελήσαις ἀν. τινά. secretionem facit panum: non enim petit sacerdos secundarium panem. aut cibarium, sed

A εὖ πεπεμμένον, bene pistum, πεπιπυκνόν, concoctio- nis facilioris, primarium, qui materia præstet, & artificio. νεανικόν. Quomodo Mercurius nuper sibi panem poscebat εὖ πεπεμμένον, optimum significans, ita nunc petit carnem sibi dari νεανικόν, quod nomen interpreteris teneriusculam: iuniorū enim caro tenerior est. Vel carnis portionem significat ingētem & permagnam, quæ admodum meatus insignes vocant πόρες νεανικούς. Simillimū autē veri est, carnē νεανικόν vocari precipuā, præstantiorē: nā quod cæteris præpollat, νεανικόν vocāt. Sūptū ab ætate iuuenili, quæ ætati- bus aliis, virili nempe & senili, viribus longè præcellit. ὦν genitiuus pro accusatiuo ἄ. Subau- ditur autem in hoc casu antecedens, hoc modo, δόκεις κρέας τῆς ζωῶν, vel ἱερείων, ἃ θύετε ὑμεῖς. ἐκφορα adiectiuum esse accentus indicat, substantiuum enim quando est, oxytonum est. Ea quæ petis non sunt ἐκφορα, quasi dicas exportabilia. Quæ Laribus Diis & penatibus sacrificabantur, religiosum erat foras emittere. Propterea Plutus xori Chremylī catachysmata sparsuræ ante ædes, dixit: ἐνδον γὰρ καὶ πῶν ἐστὶν ἂν, ὡσαύτ' νόμος. ὑ- φείλες, indefinitum β. ab ἐφαίρομαι anormi verbo. λανθάνειν, latere ignorari. ἐφῶτε, idem quod ἐφῶ, de quo supra, iungitur infinitiuo, cui hic loco accusatiui præponit nominatiuum αὐτός, ἦκε, veniebat, accedebat, dabatur. νασός. Inter panes qui in sacrificiis olim Diis proferebantur, nastus fuit: ferè ex melle & vuis passis conficiebatur, aliisque aromatis. Qui pauperiores erant, ex oleo tantū faciebant. ἐπειτα. Obicit Mercurius Carioni, quod non semper ipsi dederit nastum nomine Mercurii pistum, sed comederit ipse qui Mercurio daturum se vouerat, id quod fiebat, cum Carion ante oblatum mercurio nastum, reus fiebat furti. Qua conditione autem Carion daturum se diceret, quæ sequuntur docent, nimirum si impunè furaretur. Si furtum bene cedebat Carioni, mercurio sacrabatur nastus: sin minus, Carion in nastum sauebat,

Καρ. Οὐ γὰρ μετέρχεσαι τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί, Ὅποτε πλεονεκτήσει πανουργίας ἐγώ. Ερ. Μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλλῶ κατέλαβες. Ἀλλ' οὐδὲ σὺν ὁμοίῳ πρὸς θεῶν δέξασθαι με. Καρ. Επειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μένεις; Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἔστι βελτίω πολὺ. Καρ. Τί δέ γ' αὐτομολεῖν ἀσεβῶν εἶναι σοι δοκεῖ; Ερ. Πατεῖς γὰρ ἔστι πᾶσ' ἢ ἀπὸ πρῶτης πῆς εὐ. Καρ. Τί δὴ τ' ἀπὸ εἰς ὀφελῶ ἡμῖν ἐνθάδε ὄν; Ερ. Παρὰ τὴν θύραν σε φάσιν ἰδρῦσαδέ με.

CA. Rectè, neque enim tu eorundem tecum verberum Fiebas particeps: sicubi deprehenderer, Aliquod committens flagitium. ME. Ab ne meminervis Iniuriarum, quæso: qui nunc Phylā habes: (Secro. Sed me adscribe potius in vestrum gregem ob- CA. Quid! Nū tu Dijs relictis hic nobiscū eris? ME. Ero: nam vobiscum muli' agitur felicius. CA. Sed profugere ab illis non absurdum putas? ME. Patria illis sua cuique est, ubicunque homini bene est. CA. At si hic sis, cui nobis poteris esse vsui? ME. Foribus his versandis nunc me præponite.

Σχόλια. Οὐ γὰρ μετέρχεσαι τὰς ἴσας πληγὰς.] οὐ μόνον μετέχω τῶνδε, ἀλλὰ καὶ μετέχω τῶνδε φαρμάκων. Ἐύροις ἀντὶ τούτου, οὐ μόνον πρὸς ποιητῆς, ἀλλὰ Ἐλογοποιοῖς. Εἰ σὺ Φυλλῶ κατέλαβες.] ὅτι καὶ τῶν κατελάθειν τὸν καὶ θρασυβία Φυλλῶ κατέλαβον καὶ νικῶντας ἐν Περσῶν τὸν περσικῶν, καὶ φιλῶντας ἐδούρει μὴ μνησικακήσαι ἀλλήλους κατὰ πάσας τοὺς πόλεις. ἀλλὰ ταύ-

τὰ γὰρ οὐ πῶν ἐπέπρακτο, οὐδὲ τὸ ἐπὶ τειμακῶν ἢ δὴν ἡ. ἀλλὰ καὶ ὡς Φιλόχορος, περὶ πῶν ἔπει ὑπερον μάχεται μετὰ θρασυβούλου γυρομήδου ἢ Κεστίας ἐν Περσῶν τελευτῶν. τοῦτο οὐκ εἰσὶν ἐν τοῦ δευτέρου Πλούτου μετεγερῶν ἐνθάδε, ὀλιγορήθι τῆς ἀλογίας ταύτης. ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητῆς ὑπερον ἐνθεῖναι δὲ τῆς σιωθικῶν τῆς Αθλιώτησι γυρομήδων πρὸς τὸν